

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

Carmina - Cod. Karlsruhe 57

Kurrer, Carl Philipp Friedrich

[S.l.], [18. Jahrh.]

XIV.

[urn:nbn:de:bsz:31-72238](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-72238)

XIV.

Iosian et huc olim meminisse iuuabit.
Vergilius.

Nos erat, et medio Neoburgæ sopore cubabat,
Perniciæ instet, nequæ, quanta sibi;
Horrendum campana sonat. Fit clamor ubique:
Ignis adest, ciues, surgite! flamma furit!
Hic stupet, ille sui dispalat nequius, iste
Obuia prima sibi corripit atque fugit.
Pars manibus passus: Succurrite! pallida clamat,
Pars ad vicinos scandit, opemque petit.
Jam tenebræ noctis recitantibus ignibus actæ
Disfugiunt, simulat flamma corasca diem.
Adest tota domus, clausas aperite fenestras!
Hæc via, nil superest, suspexit una fuga.
Restat, chem! Seruate modo! vis editus infans!
Eripite hunc miserum! scandite, fectæ domo!
Impediunt flamma. Comburetur. Optime mundi
Archites! Inuerti parcere nonne decet?
Tu pateris. Nobis tua sit veneranda voluntas!
Ex te quis poterit quærere, cur id agas?
Tu, qui Thebiden cœlestibus ignibus ad te
Duxisti, hunc flamma iam mediante has.
Interea crescens dextra læuæque vagatur
Ignis, humi serpens, ignis in alta volans,
In cineres conuersa mola est, prætoria feruent,
Horrea confidunt, curia lata ruit,
Famque profusa ruit per portas turba, vicinam
Festinat, et ad ripas fluminis haurit aquas,
Implet aqua maior pars vides, altera spargit,
Altera pars scælis scandit, aquasque iuuat,
Felix, si poterit tristes exinguere flamas,
Sin minus illarum sistere pomum gradum.
Perbene sit vobis! vos ad flammantia telta
Ingenuus, grati nouimus, exit amor.

Este viri! vobis esto, vestroque labori
 Et bene succedat, proximus esto Deus!
 Ignis adit templum; iam flammâ euomit alta
 Ferris, aquas huc, huc currit! ferte cito!
 Aedet adhuc, agitis nil. Concita flammâ minanter
 Aidet aquas. Aedet, concidit alta domus,
 Campana stillans liquefacta, Sicine, templum!
 Bis ternos annos vix decus vobis eras?
 Jamque viam fistet, (sic ultima preda fuisti!)
 Ignis, et humano sanguine terra madet.
 Impiger extremas vix vires exeret, atque
 Contigua domui ferre laborat operam,
 Trabs cadit, atque caput letali vulnere lædit,
 Concidit, et flexo poplite fractus obit.
 Accelerauit amor tibi tristia fata. Deus te
 Ornet, et eximio munere, digne! heet!
 Ille tuis fauent, tua quos mors flebilis angit!
 Ast vobis faciès quam miseranda! Deus.
 Ar combusti lapides, crepitantia ligna, pluteo
 Feruentes, terror semper ubique nouus.
 Exuti cives domibusque, opibusque, rogantes
 Hospitium, vestes, lintea, vasa, cibos!
 Mens humana stupens languet. Quis, tale videndo,
 Temperet a lacrymis? Ah! miserere, Deus!
 Illos miserere, Deus! damnunq; resarci!
 Pelle procul flammâs et genus omne mali!
 Fleite, moue mentes generosus ciuibus! Adsuert
 Jam, letamur. Honor sit tibi! Porro faue!

